

На странство да н' усърнешь;
Цалувкж чакатз тѣз' очѣ,
Помни да са завърнешь. —

Догадѣ че въ странство азъ стоѣжъ,
Щж сѣмь на мѣкн люты,
Съ въздышки горки щж врозжъ,
Раздѣлены-тѣ минѣтж.

Догадѣ безъ мене, дръшке ты,
Далечь сама прѣбывашъ,
За мен' сърдце ти да трептѣ,
По сълзж да проливашъ.

— — 0 — —

Плаачи, въздышѣи и тжжѣ,
Сърдце, сърдце злочето!
Отз какъ та жалость наразѣ,
Ты ронишъ сълзы често.

Денѣ въздышашъ, а ношѣ
Лѣшъ сълзы горчивы. —
Свѣтѣ-тѣ ми са от-ша, от-ша,
Отз слѣчки жалостивы.

Азъ любѣхъ — радваше са ты,
Но азъ любовь изгубѣхъ:
Напѣсѣж веселы мечты,